ВЕРХОВИНА

1955 - 2005

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Осередок ім. Ген. Грицая-Перебийноса в Монтреалі

СУМ
51 Barr стр.
Монтреаль Кв.

Ч. 15/55

Монтреаль 7 червня 1955

До
Крайового Комітету
Спілки Української Молоді
в Торонті

Справа Оселі ЮСУМ

Отсим повідомляємо що наш осередок закупив фарму під оселю для ЮСУМ, у віддалі 50 миль від Монтреалю, в напрямі на Равдон.

Розпочато будову чи радше копання озера, воду до якого будуть постачати 2 потоки які протікають через фарму, так що є можливість зробити порядне озеро.

Сего-річний табір ЮСУМ плянуємо відбути на власній оселі.

Для купна і впорядкування оселі є вибраний комітет в склад якого входять друзі:
Кінах Петро, голова
Семенюк Петро, скарбник
Попович Дмитро, секретар

Остаємось з пошаною до Вас.

ЧЕСТЬ УКРАЇНИ – ГОТОВ БОРОНИТИ!

ГАРТУЙСЬ! **2го вересня, 2005.**
Шановна Громадо!

П'ятдесять років тому наші попередники при осередку СУМ у Монтреалі, молоді та енергійні люди, запалені визвольними змаганнями українського народу, закупили землю щоб українська молодь мала нагоду процвітати і гартуватися на українському терені. Для новозаснованої організації на чужій землі це був фантастичний вияв відваги і надії.

Перетворення сільської ферми на таборову оселю вимагало монументального зусилля і жертвенності, невтомної мозольної праці, та здисциплінованого проводу. Наші батьки, бабці та дідусі передали цю прекрасну оселю, розбудовану і упорядковану, як цінний скарб для своїх дітей і внуків. П'ятидесятилітня історія Верховини - це неперервна повість любові батьків до своїх дітей!

Протягом 50 літ, тисячі молодих сумівців вдихали свіже повітря оселі Верховини, співали навколо вогників, чарувалися небесами засипаними зорями і мандрували її стежками. Верховина навіки залишиться у наших серцях та милих споминах.

П'ятдесять років успішної виховної та господарської праці вимагають найвищого рівня пошани і вдячності до тих осіб, котрі вложили свою цеглину у розцвіту феномену оселі Верховини. Подяка належиться всім отцям душпастирям, таборовим комендантам і виховникам, референтам і членам референтури Верховини, господарям і працівникам, будівельним майстрам, паням (і панам) в кухні, таборовим комісіям і всім жертводавцям. Складаємо нашим фінансовим меценатам в Українській Народній Касі щире слово глибокої вдячности за їхню жертвенну підтримку. Вітаємо Батьківський Комітет з нагоди їхнього 50-го ювілею та Жіночу Ланку ім. Людмили Старицької-Черняхівської з нагоди їхнього 45-го ювілею - обоє при осередку СУМ, котрі до великої міри розбудували нашу улюблену оселю і спричинилися також до успіху таборового життя. Нехай Господь Бог вас обдарує всіма небесними ласками за всі ваші добрі діла!

50-ий ювілей оселі Верховини представляє унікальну нагоду застановитися про майбутні 50 років та про збереження, відродження цієї прекрасної оселі. Незупинні сили асиміляції та байдужості нас не оминули. Але мимо цього, управа О.СУМ завзято і відважно поступає, щоб забезпечити світлу майбутність для нашої улюбленої оселі. Ми не сміємо боятися ані поважних змін у виконанні наших обов'язків, ані прогресивних думок. Запрошуємо всіх співпрацювати з нами у здійсненні справжнього відродження оселі Верховини!

Управа осередку СУМ складає признання організаційному комітетові відзначення 50-ліття оселі Верховини, під головством Богдана Безпалька, і бажає всім приятелям Верховини веселих святкувань!

Честь Україні – Готов Боронити!

Орест Гуменний
Голова осередку СУМ в Монтреалі

Дорогі Подруги і Друзі:

В імені Організаційного Комітету відзначення 50-ліття оселі Верховина передаємо вам цю книжечку на милий спомин вашого перебування на нашій любій оселі. У ній не описано докладну історію оселі, ані величавих імпрез, бо про них часто згадують інші видання. Щоби це зробити, треба було б опрацювати грубу книгу. Цією книжечкою ми старалися схопити суть краси оселі Верховина, а саме гомін людської праці й розваги.

Верховина розцвіла протягом п'ятдесят літ завдяки відданій і різноманітній праці многих осіб, обдарованих особистими здібностями. Праця декотрих записана у знимках або у списках, але було багато інших, про чию працю свідчить лише успіх оселі Верховина. Редакція користувалася виключно писемними джерелами і фото-альбомами, котрі знаходяться в архівах осередку СУМ в Монтреалі.

Складаємо подяку і велике признання другові Антонові Доманчукові, котрий роками зберігав і оформляв архіви. Рівнож дякуємо братам Петрові і Романові Блищакам, котрі, жертвенно присвятилися до оформлення світлин, щоб зберігти історію оселі Верховина для майбутніх поколінь. До архіву входять багато світлин друга Петра Слободяна і бл. п. друга Володимира Ґоляша.

Гартуйсь!

Редакція Пропам'ятної Книги
Леся Томащук-Митко і Дарія Томащук-Гуменна

Організаційний Комітет 50ліття оселі СУМ Верховина

Богдан Безпальок – голова	Роман Водзіцький
Інеса Бабіна	Василь Ґрошко
Даня Лесюк- Безпальок	Павло Ґрошко
Петро Блищак	Данило Кука
Аня Кулицька-Гарасимович	Андрій Лисович
Галина Коцур-Головка	Михайло Мазепа
Степан Головка	Леся Томащук-Митко
Орест Гуменний	Христя Фіголь
Дарія Томащук-Гуменна	Михайло Швець

ПЕРШІ КРОКИ....ПЕРШІ КРОКИ

Дня 2 травня 1955 року Осередок Спілки Української Молоді в Монтреалі закупив вісімдесять акрів землі за суму $2000. Лісистий терен поміщений в гірській околиці у місцевості Ст. Теодор (сьогодні назва є Чертці).
Головою осередку СУМ в тому році був Дмитро Попович, „який всією душею віддався новонабутій оселі Верховина, де під його проводом почато тяжкі піонерські роботи."
(мгр. С. Гарасимович—Ювілейна Книга СУМ, 1950-1980)

„Вже ранною весною 1955 року, розпочато впорядкування закупленого терену, приготовлено пляни розбудови і приступлено до будови головного будинку і озера. Світлини представляють початковий етап піонірської праці членів і приятелів осередку СУМ, які трудом і посвятою зуміли з запущеного лісового терену впорядкувати і привести до культурного вигляду чарівний клаптик української землі." (Антін Доманчук, Фото-альбом 1955 р.)

ПЕРШІ КРОКИ....ПЕРШІ КРОКИ

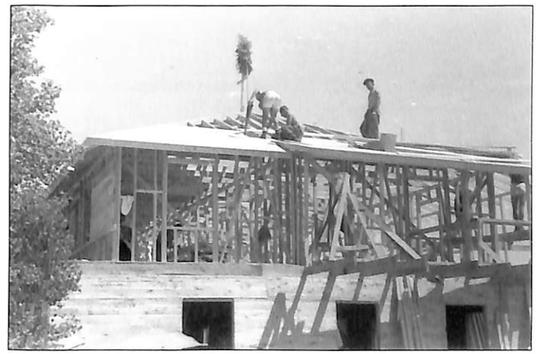

Головним майстром і будівничим сумівської оселі „Верховина" був Петро Кінах.
„Робітників нам не бракувало. Кожної суботи їх доставляв з Монтреалю М.Паска - пакував, як оселедці в бочку, на свого вантажника і під звуки пісень мчав у гори.
На весні 1956 року нова управа осередку, яку очолив Микола Безпальок, вирішила якнайшвидше відкрити оселю.
...найголовнішою проблемою була питна вода.
Копали криниченьку: найзавзятішим козарлюгою виявився Данило Ковальчук...він одного разу працював до півночі
...не відчув що стоїть уже по коліна в болоті...криниця була скоро готова. З неї всі ми й досі воду п'ємо!" (Петро Кінах, Ювілейна Книга XV-річчя Осередку СУМ в Монтреалі)

Петро Кінах

Замаїла квітка щастя на дасі

ПЕРШІ КРОКИ....ПЕРШІ КРОКИ

Неділя дня 1 липня 1956 року: посвячення і офіційне відкриття сумівської оселі Верховина

„Три великі автобуси виїжджають з Монтреалю в напрям місцевості Ст. Теодор. Хоч погода химерна, в автобусах гамірно і весело бо всі переконані що сьогодні засяє сонце золоте. Службу Божу служить о. Тарас Гарасимчук, співає сумівський мужеський хор, під дирегентурою проф. Романа Нагребецького. Після Богослужения відбувся акт посвячення будинку, якого довершує о. Гарасимчук в асисті капеляна осередку СУМ о. Івана Гаврилюка." (опис Антона Доманчука)

„Будинок був поверховий. На низу – великі кімнати для таборовиків, їдальна, кухня, магазини і умивальня. На поверсі були кімнати для таборової команди, таборової обслуги і лікарня. Навкруги вигідна галерія, де у дощову погоду відбувалися заняття із таборовиками." (Марія Кінах, ювілейна книга СУМ в Монтреалі 1950-1980)

„перший дарунок сумівських сеніорів для молодшого покоління."
(Антін Доманчук, фото-альбом).

ПЕРШІ КРОКИ....ПЕРШІ КРОКИ

Перший виховно-відпочинковий табір „Молода Січ" відбувся 15 -29 липня 1956 року.

Комендanти: Зенон Горечий і Володимир Мазепа (по одному тижневі)
Заступниця коменданта: Марія Кінах
Господарський референт: Петро Семенюк
Господиня таборової кухні: Віра Дубас
Виховний персонал: Антін Доманчук, Зеновія Мазепа, Оксана Лебідь, Іван Семенюк

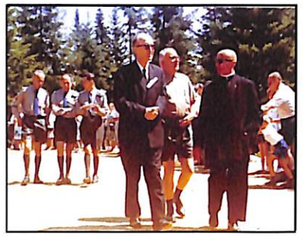

Комітет оселі Верховина
1956 року

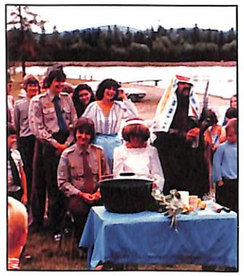
проф. Омелян Кушнір, голова ▪ Петро Кінах ▪ Дмитро Попович ▪ Марія Кінах ▪ Василь Сенчишин ▪ Павло Дубас ▪ Данило Ковальчук ▪ Петро Семенюк ▪ Павло Стець ▪ Давид Гриняк ▪ Іван Шалавило

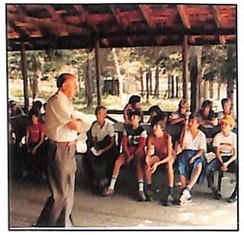
ТАБОРУВАННЯ...ТАБОРУВАННЯ

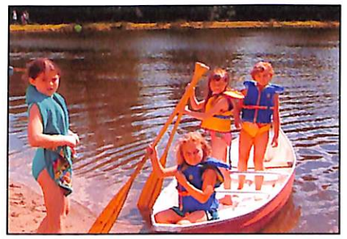
„Я маю 10 років...я люблю прогульки до села, відпочинок і ручні роботи. Я люблю забави бо можна там танцювати з дівчатами." (Тарас Мазепа, Таборова Газетка, 1982)

ТАБОРУВАННЯ...ТАБОРУВАННЯ

Коменданти таборів на оселі Верховина

1956-2005

Зенон Горечий
Микола Андрухів
Степан Гарасимович
Ярослав Двожак
Ємануіл Глуховецький
Марія Кінах
Лев Гусин
Ярослав Сербин
Микола Безпальок
Филип Гук
Мирон Фармус
Антін Доманчук
Петро Башук
Наталка Бандера
Петро Некига
Анна Штурин
Іван Березовський
Ярослав Кінах
Стефанія Гарасимович
Мирон Ставничий
Григорій Ощипко
Ігор Шнурівський
Рома Гупалівська
Галя Коцур-Головка
Іван Шафранський
Богданка Цмоць
Галина Шнурівська-Блищак
Іван Паска
Ігор Осаківський
Богдан Тимець
Анна Кардаш
Оля Фармус
Зенон Доманчук
Євген Чолій
Катруся Мазепа
Юрій Кулицький
Корнель Василик
Микола Фіґоль
Богдан Ґогусь
Леся Томащук-Митко
Андрій Дзюбанівський
Маркіян Швець
Дарія Томащук-Гуменна
Роман Водзіцький
Андрій Гарасимович
Аня Кулицька-Гарасимович
Михась Швець
Павло Фіґоль
Леся Коцан-Гуменна
Юрій Наконечний
Катруся Куць-Мазепа
Петро Кузишин
Тарас Поправа
Павло Ґрошко

Головні Виховники таборів на оселі Верховина

1960-2005

Орест Павлів
Богдан Стебельський
Марта Саган
Марта Левицька
Омелян Кушнір
Антін Доманчук
Степан Гарасимович
В. Онуфрик
Марійка Чолій
Стефанія Гарасимович
Марія Кінах
Григорій Ощипко
Леся Томащук-Митко
Оля Фармус
Анна Кардаш
Іван Шафранський
Оксана Гарасимович-Штик
Микола Фіґоль
Петро Бабей
Ніна Костик-Папа
Іван Ванкевич
Марійка Павлівська
Михась Швець
Леся Коцан-Гуменна
Отець Дусанівський
Надя Ляхович
Мирося Максимів
Тамара Кузик-Усик

На перших таборах не було головних виховників; кожний рій мав виховника і юного помічника. Подаємо список виховників котрі не появляються на вище-поданому списку.

Виховники 1956-1959

Наталка Бейба
Валентина Воркевич
Филип Гук
Петро Климчук
Зеновія Мазепа
Анна Миколів
Олеся Чобич
Іван Семенюк
Григорій Болюбаш
Олекса Сидор
Остап Ґельнер
В. Кірик
В. Лабовка
Володимир Марчук
Мирон Фармус
Анна Штурин
Іван Воркевич
Володимир Гірняк
Віра Дубас
Я. Лабовка
Оксана Лебідь
Надія Мельник
Т. Тесля
Стефанія Шнурівська

РОЗБУДОВА ОСЕЛІ..РОЗБУДОВА ОСЕЛІ

В роках 1958–1959 побудовано чотири паланки і таборовий будинок. „В цьому будинку приміщувалася велика їдальня, кухня, таборова канцелярія, лікарня, а на поверсі кімнати для таборового персоналу.” (Марія Кінах, Ювілейна Книга СУМ, 1950-1980)
Тут водогін проклав Михайло Кука і повставляв усі помпи щоб у кухні було досить води.

„Зростали ми, зростали і потреби. ...відчували брак таборової площі, брак спортової площі. Сіли, подумали і вирішили купити вживаного трактора для потреб оселі, зокрема для чищення терену під площу. Зразу знайшлося кілька трактористів, між якими найзавзятішим знову виявився Д. Ковальчук. З ініціятиви М. Куки набуто ще вантажний автомобіль, щоб спрягти його з трактором для більшої всім користи.” (Петро Кінах, Ювілейна Книга XV-річчя О. СУМ Монтреаль)

„І так наша Верховина побільшилася та стала для української громади місцем літнього відпочинку – перший великий будинок поділено на кімнати, які винаймалися на літний час. Щоб придбати фонди управа осередку рішила продавати ділки землі на яких сумівці і симпатики будували свої хати. Так повстало маленьке українське село.” (Марія Кінах, Ювілейна Книга СУМ, 1950-1980)

„Можна було б списати цілі сторінки про [теб] скільки праці, труду, енергії вклали ті люди в ту будову лише з патріотичних почувань, тільки з думкою створити щойнайкращі умови для виховання молодого покоління.”
(проф. Омелян Кушнір, Ювілейна Книга XV-річчя О.СУМ Монтреаль)

РОЗБУДОВА ОСЕЛІ..РОЗБУДОВА ОСЕЛІ

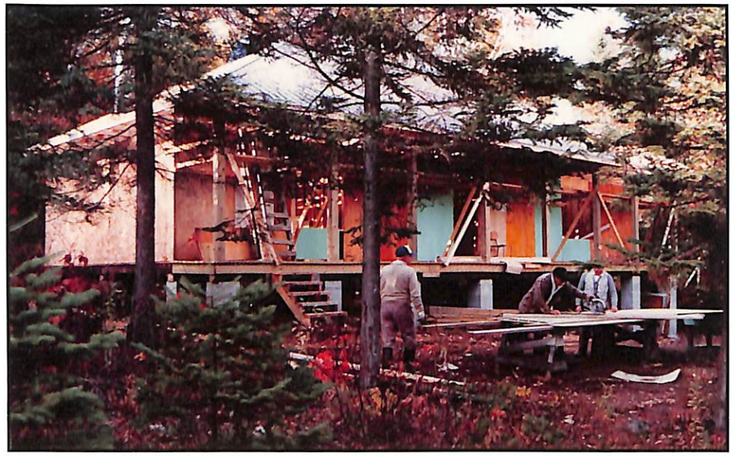
„Із 23 на 24 червня 1968 року згоріли до тла, оба адміністраційні будинки. Ми, монтреальські сумівці, понесли велику матеріяльну шкоду, але морально не заломилися. Велика шкода ще більше зцементувала наше окруження та заставила нас до ще більшої праці. Заплянований табір відбувся в тому році і на місці першого будинку, був збудований до року часу новий будинок. Це завдяки жертвенній праці сумівців, симпатиків та при матеріяльній допомозі української громади великого Монтреалю. В новому будинку приміщено кухню і їдальню для табору, велику залю для імпрез та занять у дощові дні та кімнати для працівників у таборі і на оселі.” (Марія Кінах, Ювілейна Книга СУМ, 1950-1980)

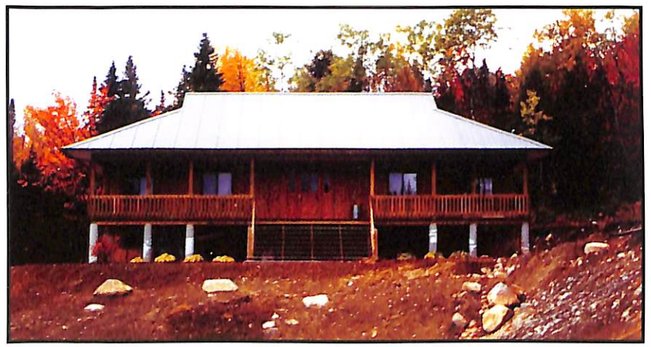
„В 1968 році створено окрему референтуру Верховини. У вересні почато будову першого згорілого будинку. Родина Шнурівських закупила трачку для СУМ, до різання дерева.” (мгр. С. Гарасимович, СУМ, 1950-1980)

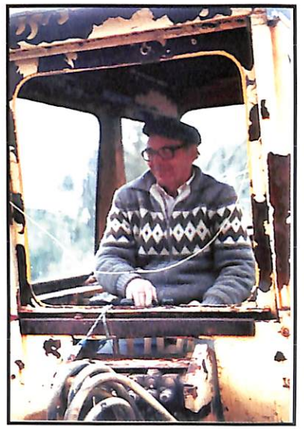
У неділю 24-го липня 1988-го року отець Возняк і отець мітрат Ярослав Гайманович, капелян О.СУМ в Монтреалі, посвятили велику нову паланку. Запроєктована архітектором Орестом Гуменним підчас головства Евгена Чолія, ця паланка повстала на старому приміщенні дівочої та хлоп'ячої таборових лазничок. Обладнана електричним огріванням, великими кімнатами, повними лазничками, та великою повною кухнею, нова паланка, котру часами називають "McDonald's," відповідає на круглорічні потреби таборування для юнацтва СУМ.

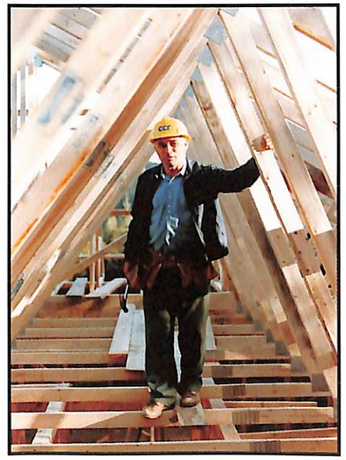
Нова паланка є свідчинням батьківської працьовитості та відданості до виховання молодого покоління серед природи. Під провідництвом Павла Кузишина та при допомозі Богдана Головацького, Степана Ребізанта і референта Верховини Бенедикта Лісовського, молоді батьки працювали плече в плече зі своїми батьками, наслідуючи своїх попередників.

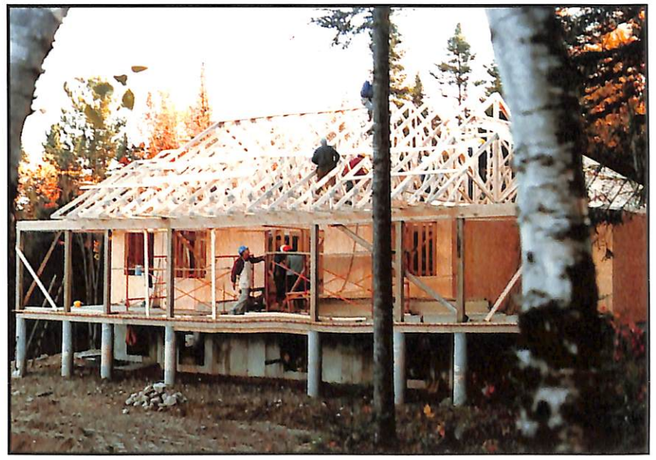

Праця голови будівельного комітету інж. Ярослава Чолія та відданих батьків продовжилася у 1989-му році, коли було відновлено першу, другу і третю паланки. Проєкт закінчився відновленням команди рік пізніше.

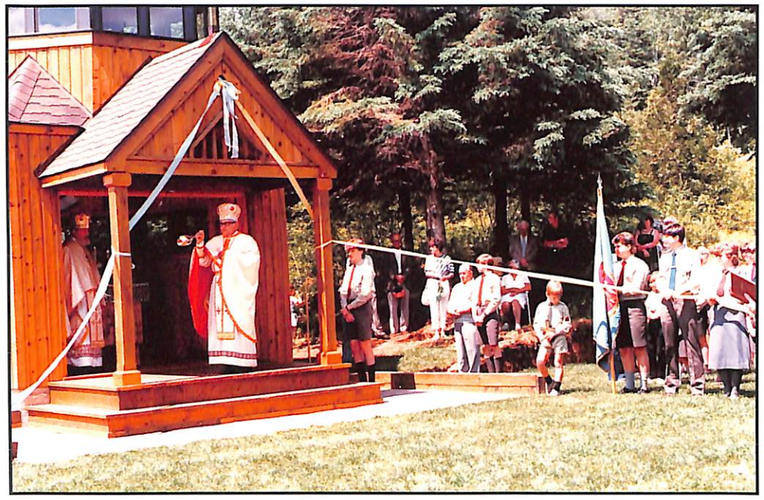

КАПЛИЦЯ СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

„Відчуваючи материнським серцем, що нашій дітворі на оселі Верховина конче потрібно Божого храму, Жіноча Ланка розпочала 1962-го року збирати гроші на цю благородну ціль." (Стефанія Лапчак, Ювілейна Книга 15-річчя О.СУМ Монтреаль)

Довголітні старання Жіночої Ланки під проводом голів Марії Кінах та Стефанії Шнурівської завершилися побудовою, протягом осені 1985-го та весни 1986-го років, каплиці із дзвіницею на терені табору.

На просьбу голови Жіночої Ланки, п-і Марії Шафранської, каплицю упроєктував архітектор Орест Гуменний, а розвиток будови відбувся під наглядом інж. Ярослава Чолія.

У неділю 28-го червня 1986-го року підчас посвячення нового храму, присутні були глибоко зворушені словами голови осередку, адвоката Евгена Чолія, котрий в імені всіх майбутніх користувачів новопосвяченої каплиці, дякував усім тим, котрі своєю любов'ю до Бога і до рідного українського народу присвятилися до здійснення цього дорогоцінного скарбу.

ПАМ'ЯТНИК ВОЇНАМ УПА

У місяці липні 2000-го року в присутності достойного амбасадора України в Канаді Др. Юрія Щербака, посвячено отцем Петром Двірником пам'ятник воїнам УПА. Пам'ятник, запроєктований Орестом Гуменним і Дарією Томащук-Гуменною, поставили молоді дружинники з нагоди 50-ліття О.СУМ в Монтреалі та 50-ої річниці героїчної смерті генерала УПА Романа Шухевича – Тараса Чупринки.

„Актом посвячення пам'ятника героям УПА, сумівська молодь і дружинники рівнож бажають вшанувати спадкоємців воїнів УПА, а саме, наших батьків, бабців і дідусів, котрі заснували наш осередок СУМ і котрі, наповнені духом національного ідеалізму, незважаючи на тяжкі життєві обставини, творили нове життя для нас, для своїх дітей. Ви виховали нас в українському дусі, обдарували нас гідністю, з вірою в Бога та в кожному порозумінню ввели нас в люди. Перед вами ми рівнож схиляємо свої голови." (витяг із промови голови комітету святкування 50-ліття осередку, Ореста Гуменного)

ХРОНОЛОГІЯ

1955	**Закуп 80 акрів землі.**
1956	**Будова головного будинку.** **Посвячення і офіційне відкриття оселі.** **Перший табір.**
1957	**Закуп сусідніх 120 акрів землі.**
1958/9	**Будова 4-ох паланок і таборового будинку.**
1966/7	**Поширення озера та спортової площі.** **Будова 5-ої паланки (Команда).**
1967	**Злет СУМ Канади і ЗСА з нагоди Експо 67.**
1968	**Згоріли таборовий та головний будинки.**
1969	**Початок будови нового головного будинку.**
1970	**Посв'ячення нового будинку.**
1971	**Будова житлового будинку з кімнатами до винайму.**
1973	**Будова цементової трибуни на спортовій площі.**
1976	**Олімпійський Світовий Злет.** **Олімпійський „рейд" на роверах з Монтреалю до оселі.**
1986	**Будова і посвячення каплиці св. Княгині Ольги.** **Встановлення нової брами.**
1987/88	**Будова нової паланки.**
1988	**Посвячення нової паланки.**
1988-90	**Перебудова трьох паланок і 5-ої паланки.** **Перебудова Кіоску.**
1990	**З'їзд дружинників з нагоди святкування 40-ліття осередку СУМ в Монтреалі і 25-ліття першого випустку дружинників.**
1993	**Упорядкування місця для гри в кошиківку на спортовій площі.**
1998	**Всеканадський Злет 50-ліття СУМ в Канаді.**
2000	**Встановлення і посвячення пам'ятника Воїнам УПА.**
2004/5	**Будова розвагового майдану для дітей.**

ЩИРА ПОДЯКА

Голови і господарі референтури Верховини 1957-2005

Безпальок Микола
Бородайлюк Филип
Гриняк Давид
Дем'яник Павло
Кардаш Іван
Кінах Петро
Коваль Іван
Ковальчук Данило
Кузишин Павло
Кука Данило
Лісовський Бенедикт
Сушко Степан

Члени референтури Верховини 1957-2005

Ардан Григорій
Безпальок Богдан
Безпальок Теодор
Біленький Теодор
Блищак Володимир
Блищак Роман
Бородайлюк Микола
Василечко Михайло
Вовчук Василь
Водзіцький Роман
Гевак Петро
Головацький Богдан
Головка Стефан
Головка Филип
Головко Богдан
Горбатюк Василь
Грицайків Дометей
Гупалівський Ігор
Гупалівський Петро
Ґавура Павло
Ґрошко Павло
Ґураль М.
Дідусь Степан
Дубас Павло
Дубас Юрій
Дутка Ліда
Зілінка Теодор
Кісіль Михайло
Комар'янський Володимир
Коцур Мирон
Кука Михайло
Купчинський Евген
Кураш Левко
Кулицький Юрій
Кураш Михайло
Кушнір Михайло
Кушнір Петро
Лазор Григорій
Мазепа Андрій
Мазепа Михайло
Макух Роман
Малиголовка Теодор
Миколинський Василь
Митко Орест
Михайлюк Маркіян
Михайлюк Богдан
Некига Петро
Пасічняк Василь
Паска Богдан
Плескевич Михайло
Путко Іван
Ребізант Степан
Роман Осип
Романишин Григорій
Романцишин Зенон
Романцишин Роман
Свобода Петро
Семенюк Петро
Слободян Петро
Солук Степан
Судомляк Осип
Суржиця Петро
Сушко Богдан
Туцький Андрій
Фіголь Мирон
Ходань Іван
Хома Степан
Хухра Андрій
Чверенко Богдан
Чверенко Іван
Шафранський Федір
Шептицький Григорій
Шимелинець Петро
Шишка Лев

Велике признання і подяка усім працівникам, які спричинилися до розвитку нашої оселі та добровільно присвятили свій час для добра нашої молоді. Ми не спроможні усіх згадати поіменно. Подаємо імена голів і членів референтур Верховини, котрі появляються у сучасно-доступних протоколах і звітах осередку.

„Нехай видимим пам'ятником їм буде сама оселя!"
(Петро Кінах, Ювілейна Книга XV-річчя Осередку СУМ в Монтреалі)

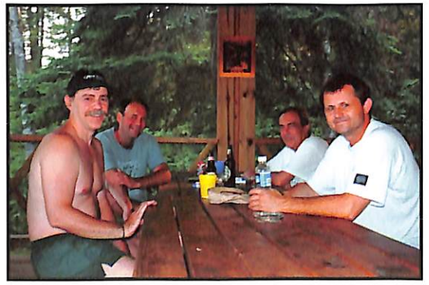

РУЧНІ РОБОТИ...РУЧНІ РОБОТИ

Скоро! Скоро! Люди голодні!

Ґаз згасила?

А може то було два інчі?

Вдаваймо що все впорядку!

А хто тут живе?

ДИТЯЧИЙ МАЙДАНЧИК ім. ФИЛИПА ГОЛОВКИ

У 2005-у році завершився перший етап побудови дитячого майданчику на оселі Верховина. Це було сповненням мрії бл.п. Филипа Гука, першого голови Батьківського Комітету при осередку СУМ, котрий ще понад 20 років тому зложив княжу пожертву на цю важливу ціль. Протягом довгих років інші жертводавці з довір'ям і надією вірили, що такий проєкт здійсниться.

Сучасна управа Батьківського Комітету під проводом Михайла Мазепи та Референтура Верховини під головством Данила Куки, при допомозі молодих батьків, збудували прекрасний дитячий майданчик для українських дітей. Батьківський Комітет зложив монументальну фінансову пожертву на цю ціль, меценатами якої стали також родина Блищак-Шнурівських. У побудові дитячого майданчику збережено та відновлено прекрасну каруселю, котру змайстрував член Батьківського Комітету Василь Миколинський.

П'ятого липня 2005-го року у першу річницю передчасної смерті молодого та провідного сумівця, бл.п. Филипа Головки, відбулося урочисте благословення дитячого майданчика, підчас якого його було названо у честь покійного. Бл.п. Филип Головка був життєрадісним і характерним сумівцем, котрий мав надзвичайний вплив на сумівську молодь.

ВЕРХОВИНА ЗИМОЮ

ОСЕРЕДОК СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В МОНТРЕАЛІ